

rium. Jeg har ikke Noget imod den Forklaring, ei heller imod, at det siges, at Fortsættelsen af Behandlingen af det Forslag, der her foreligger, skulde være Modstand imod Ministeriet, det ønsker jeg fremsat med al mulig Klarhed, for at man ogsaa udenfor kan forstaa, hvorledes man debatterer her. Kan den ærede Taler, der talte sidst, faae Samling paa sine forskjellige Udtalelser, sparer han sig at tumle med mine, dem skal jeg nok selv klare.

Solfstein-Ledreborg: Jeg har ikke foreslaaet denne Sags saglige Fremme uden som Indrømmelse til det ærede Medlem. Jeg gjentager nu, at sætter han Pris paa, at Sagen behandles saaledes i Fremtiden, at det bliver et bestemt Udtryk for Modstand mod den provisoriske Politikk, saa er der fra vor Side ingen Indbending gjort derimod. Dette kun for at affjære enhver senere Forklaring om, at man her har hængemt Forslaget.

Thomsen: Jeg har ikke villet blande mig ind i den Debat, der har fundet Sted mellem de to ærede Medlemmer, der have havt Ordet, da jeg har betragtet det som det, det er, nemlig som et rent indre Anliggende indenfor Oppositionen. Jeg vilde derfor ikke have forlangt Ordet, hvis jeg ikke havde faaet Anledning dertil af en enkelt Ytring, der kom fra det ærede Medlem, der sidst talte; imod den vil jeg tillade mig at gjøre en Indsigelse. Det er den Ytring, at Finanslovsbehandlingen her i Thinget havde vist, at vi fra vor Side ikke onskede Forlig. Jeg skal tillade mig lige overfor dette bestemt at urgere, at vi fra vor Side have gjort os al mulig Umage for at holde os meget tilbage. Vi have endog saa ladet være at imødegaa Meget, som efter vor Opfattelse i høi Grad trængte til at imødegaa, blot for ikke paa dette Trin af Forhandlingerne at gjøre Noget, der kunde hindre en virkelig Forstaaelse. Det er kun denne Ytring, at der fra vor Side skulde være Mangel paa Ønske om en Forstaaelse og være arbeidet i modsat Retning, som jeg har villet nedlægge Indsigelse imod. For saa vidt angaar det ærede Medlems Udtalelser om Pressen, er det Noget, som maa være Pressens Sag, ikke vor, og jeg tror, at det er et Emne, som ligger udenfor Debatten.

Solfstein-Ledreborg: Jeg skal kun i Korthed bemærke, at de Argumenter, der bleve brugte fra det Partis Side, hvortil det ærede Medlem hører, ikke ere af den

Natur, at de maa vække den Overbevisning, at man fra den Side ønsker noget Forlig eller nogen Forhandling, som kan føre til lovlige Tilstande i Landet. Jeg indrømmer, at jeg dermed ikke blot sigter til, hvad der er sagt her i Salen, men ogsaa til, hvad der er sagt udenfor Salen, og jeg er nødt til at gjøre det, da jeg ikke tror, at det Parti, jeg her staar lige overfor, er saa desorganiseret, at det ikke skulde have sin Presse saaledes i Orden, at den fulgte Parolen og vidste, hvad den sagde. Det er af de Fiktioner, som man gjerne kan fremsætte; men der er naturligvis en bestemt Forstaaelse, og naar Pressen udtaler sig saa bestemt i modsat Retning af Forlig, saa regner jeg det de Herrer til Last, og det agter jeg vedblivende at gjøre. Hvor de Betragtninger, der ere gjorte gjældende, ere komne fra, veed jeg ikke og bryder jeg mig ikke om at vide, men jeg skal blot nævne som et Par Exemppler for at vise det ærede Medlem, hvilken Billie man viser til at komme ind paa en Ordning, at da jeg her fremhævede, at vi i vor Rigsret manglede en tilstrækkelig Betryggelse for Forsatningens Overholdelse, blev det fra den anden Side opfattet som en Anerkjendelse af, at den nuværende Regjering ikke havde brudt Grundloven. Og da jeg udtalte, at man her fra denne Side, hvortil jeg hører, havde begaaet denne Feil at have Tillid til Modpartiets Grundlovstrofast, og at Regjeringen i saa Henseende havde set klarere end vi, idet den havde kjendt sine Pappenheimere, blev det opfattet som en Anerkjendelse fra min Side af Regjeringens Overlegenhed og Intelligents. Jeg vil indrømme, at hvis man kan føle sig trostet ved den Slags Argumenter, saa velbekomme; jeg har ikke det Allermindste imod det. Men jeg vil dog sige, at dersom man jaac lidt mindre fra et rent begrændset — jeg vil ikke sige bornert, for det er vist et Skjældsord — Partistandpunkt paa vor Politikk her i Landet, var man ikke stolt af, at en Regjering ikke er bleven dømt ved Rigsretten endnu, naar man veed, hvorledes Rigsretten er sammensat, og man vilde ikke være stolt af den Anerkjendelse, at Regjeringen havde kjendt sit eget Partis Mangel paa Grundlovstrofast og af den Anerkjendelse af Intelligents, der ligger i det. Jeg tror, man saa snarere vilde have indset, at er det ikke endnu lykkedes for os at hævde Grundloven overfor den nuværende Regjering, er det sandelig med den Politikk, der er ført fra den nuværende Regjering og dens Benneris Side, heller ikke lykkedes dem at indføre grundlovsmæssige Tilstande her i Landet. Thi det, der nu ligger for, skulde